

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell växlade åren 1780-1811 Ep...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep.G 12:2

National Library
of Sweden

B R E T: ifrån Kongl. Bibliothecarien C. C. Gjernell
 till Des k. Hustru, Fru Brita-Nora; dat. Norrköping,
 Måndagen, d. 19 Sept. 1796.

Innehåll:

1) Goda Fru Nibri borde ej oroa sig. 2) Adlonster ifrån
 Wärby Källas. 3) Hr Kullberg blef genast Gunstling hos
 Måg och Dotter. 4) Hr Pehr Lindahl, John och Stafska
 Lindahl beskänfras. 5) Rivaler om Fröken Adlerbergs
 Sland. 6) Mätlig Middag. 7) Resa till Linköping. 8)
 Målsningar och önskingar.

Min Egen Aldrakäraste Brita-Nora.

Ugår skref jag några rader med Hr Waidman,
 och idag skrifer jag desja med Posten. Gud låte
 dem läsas af Dig med hälsa och nöje! Fossgren
 skrifver uti sit Bref, som jag nyss fåt, at Du
 mått mycket illa samma afton då jag om
 förmiddagen reste; och det berättar han mig med
 Detailer, som icke annat kunde än högeligen
 oroa, tillskynda mit Hjertas snärtande Känslor,
 just då jag fitter Vänskapen och Glädjen midt uti
 skötet, ~~minn handa minn ut ny min bygnad min minn~~
~~minn bygnad min minn~~

Änvarföre skal et så genomgått och välgjörande
 Hjerta, som dit, oroa till den grad, at hela både
 Själen och Kroppen skola lida för det, at en
 vän, en Frötjenare får njuta et Nöje, hållet et
 så

Så vackert Nöje, som det för en Far, att se och omfamna
 kära, tak samma och lyckliga Barn? När har jag
 icke med innerligaste Glädje både beredt och sedt
 det verkställas, som gjort Dig et Nöje? Aldrig har
 jag lidit, när lilla Dribri rest til våra andra Barn,
 ja gjort hela Refor rundt om vårt stora Verldshaf,
 jag menar hela Mälaren - - -

Vid Wärby drucko vi för första gången dinvskål,
 och jag plockade desfa här bilagde Blomster utmed
 den klara, fundera och läskande Källans brädd.
 Jag, vår Stafva och min Serrman hafva kyssit dem;
 hvidan jag ock ber at de förvaras til minne af
 de känslor, som lifva oss alla Tre för Dig. Skär i
 Norrköping hafve vi tilbragt 2:ne just himmelske
 Dagar: ty begge Barnen, Kullberg och jag, hafva
 beständigt samt oförde varit tilhopa, talt ~~skänket~~
 Vitterhet och njutit Vänskap. Både Lindahl och
 Stafva hafva til sin Högagtning förder Kullberg
 fogat en Vänskap, hvilken ökt så mycket mera
 min Lycksalighet, som denna nya Vänskap ökt i
 märkelig mån deras och bliver säkert beständig.
 Min K. Måg, som har alla forna och nyare Tidens
 Vitterhets- arbeten, som både tolkar och känner
 deras värde - och en ung Skald, et Snille, som
 icke mera behöfver lofra oss mycket, omgifven
 af et Vitterhets- Bibiothek, af Vänner, af väl-
 fagnad - - männe allt detta sammantaget, och
 den gamle Mannen afjyra-vitne til allt detta - -
 männe

männe man bor i Stockholm afunna honom dessa
hans Hjerta så lyckfäligande Känslor? Nej, Sötaste
Du! gör det intet! Jag behöfver dem, jag förtjenar dem.

Fader Pehr dindahl är sig lik til sinnet och det
öfriga Väsendet: en fylla Frid råder i hans Hjerta;
Vänlighet och Godhet finnas uti allt hans Bemötande;
men åldrig och svag, eller mycket förändrad til
Kroppen, fann jag honom: han hörer illa, besattar
sig ej med några Affärer, har dock god Mat-lust,
gör långa Promenader och sofver godt, är också
något mager: så jag hoppas, at med sådan Sinnes-
ställning, sådan Bekymmerlöshet, sådan Mat-
fjältring och sådan Sömn, kan den Heders-Gubben
ännu upnä et 70-tal af år. Han hälfar sig med
sit Hjertas hela Valfignelse. Sedan vi omfarnat
hvarandra och han frågat efter din Hälsa, började
han taika Gud, som tilskyndat honom uti Staffa en
Dotter, som utgjorde hans ålderdoms hela Slagnad och
Glädje, som bär honom på fina armar, med hvad
mera Godt han fode om det kära Barnet, och att
detta under mot Skimelen vända tårfulla ögon —
döm då själf, om mina ögon kunde vara torra!
Hvad skulle jag ej under allt detta känna, som har
Gud endast och allenast ut taika för så mycket
lyckfäligheit uti och genom mina Barn?

Hvad nu Staffa beträffar, så visste hon ej af min
ankomst eller Närvaro, förrän jag hade henne uti
min famn. Herre Gud! Hvilket Möte, hvilka Känslor!
Hon är ännu vacker såsom en vårdag: de fina
anleto

leti dragen, det föta leendet, det öma tillika något skalk-
 agtiga ögat, allt detta har bibehållit sig; men Suyen är
 något blekare; dock, när ej fällan en glad rodnad
 visar sig på den sköna kinden, blir hon väl så tätt,
 så intagande, som vore hon ännu unga Flickan.
 Hennes växt är lika fin, som förut, hennes gång lika
 lätt --- och hon upoffrar dessa år, dessa behag, för att
 omgård och sköta en äldrig, gråhårig Man! Ja, ju
 mera jag läser at känna hennes Norrköjringo-
 lefnad, desto mera älskar jag, ja, jag respeciterar
 henne. -- Vår Lindahl är, Gudi lof! frisk, god och glad,
 flyr för hela Handeln och visar mig det ena veder-
 målet af vänskap efter det andra; ja begge de
 kära Darnen hafva önskingar inom sig, som
 öfvergå al min både väntan och Förtjenst.
 Begge halsa de Dig aldrakjerteligast.

Fröken Adlerberg har jag blott sett gå öfver Torget til
 Fru Pasch; men hvad tycker Du väl? nu sitter hon i
 stiftet smellan sine Rivaler, som hvardera vilte föra
 henne med sig uti lärud-stolen. Gissa, om Du kan --
 jo! Öfverste Jernfeltz och Professor Bergell. Mätte
 hennes Val blifva det lyckligaste för henne!

Så långt hade jag skrivit, när Kl. nu flår 12; och
 då var så fälla Lefnad kommen at något förminska:
 ty för min skull har vår Lindahl budit til middagen
 Prostén Grönberger, Mr. Pasch och flere -- alst
 detta för min skull.

i morgon reser jag med Kullberg till dinköping, och
Barnen följa oss till vägs. Jag blir hos Domprosten öfver
Natten, och min Vän hälfar på en Hr. Gyllenram i
Granköping. Om onsdag äro vi här tillbaka; och siff om
fredag rese vi åter till Stockholm.

Kärlja mycket till Vännern Sörögren, och tacka honom
för det kärva Brevet, som hade en tröstande, en lärande
sida.

Många förbundna Hälsningar till Seiret. Sörögren,
äfven som de ömaste till de k. Barnen på Sättra.

Framför allt må Du Lijf väl! och unna, ja till
skynda allt godt åt Din uti lif och Död tilhörige,
tilgifne Gjernell.

B. R. E. T. ifrån Kongl. Bibliothecarien C. C. Gjörwell til
des. K. Hustru Fru Brita-Nora; Dat. Linköping, Onsdagen,
d. 21 Sept. 1796.

Innehåll:

- 1) Resa och ankomst til Linköping.
- 2) Ny Sächet utarjuten uti
Domprosten D. älf. Hus.
- 3) Besök uti Gymnasium, Dom-
kyrkan och Bibliotheket.
- 4) Rörande Scene med en ung Hultin.
- 5) Egen skyldigaste Pänimelse.
- 6) Glad middag hos Bisprosen D.
Lindblom i huset.
- 7) jämnrigt uti det stora eller uti ett förenlagt.
- 8) Den äldige Domprostens Gädje.
- 9) Önskan och längtan.

Min Egen Aldrakärafte Brita-Nora.

Se nu sitter jag i Förmaket hos Domprosten älf, den
så vittre som värdige Värmen, hos hans Fru, den bästa
Värdinna, och skrifer dessa rader til Begges så kära,
så alltid med största Högaktning och Vänskap om talda
Systrar Gjörwell i Stockholm, til min söta Lilla Brita-
Nora, för at hugna henne med Tidningar om vidare
lyckofull Resa, om den önskeligaste Välmåga til
Kropp och Sinne.

I går morse kl. 7 rekte vi från Norrköping, och följde
de K. Darnen of till förflä Gästgivarer-gården eller Böink,
och sedan hafve vi kuskat allena genom det härliga
Östergöthland til Linköping. Därifrån for till Kullberg
vidare til en vän i Gränskapet, Hr Gyllenrum; men
jag förfogade mig genast til Domproste-huset, och blef
där emottagen och upfägnad på sätt, som Du skiff
bäst känner. Jag har legat och bor i Förmaket, samt
sitter jag, ringaste Literator, och skrifer detta Br³ef nu
under Portraitet af den störste i vårt Land, ärke Bisprosen
Eric